Το να ανησυχούμε για το αύριο μπορεί να ‘φαίνεται’ λογικό, ιδιαίτερα εάν βρισκόμαστε σε δύσκολη περίοδο της ζωής μας, όμως δεν είναι και το καλύτερο που μπορούμε να κάνουμε, αν θέλουμε να είμαστε σε ολοένα και καλύτερη κατάσταση, προκειμένου να μπορούμε να αντιμετωπίζουμε τις δυσκολίες της ζωής.

Τούτο σημαίνει, απλά, πως πρέπει να… ‘μας αρκούν’ οι δυσκολίες, οι αντιξοότητες και οι έγνοιες του σήμερα. Διότι εάν ‘σήμερα’ πρέπει να αντιμετωπίσουμε μια δύσκολη κατάσταση, πρέπει να έχουμε και όλες τις δυνάμεις μας ‘παρούσες’ και ‘ενεργές’, προκειμένου να τα βγάλουμε πέρα… Αν η ενέργειά μας, η σκέψη μας, κλπ…. διασπώνται συνεχώς, για να αντιμετωπιστούν τα ‘πιθανά’ σενάρια (και δη τα αρνητικά σενάρια) του αύριο, τότε η δύναμή μας θα εξαντληθεί, το μυαλό μας θα θολώσει και, μοιραία, η δυσκολία που πρέπει να ξεπεράσουμε ‘σήμερα’ θα μας φανεί βουνό θεόρατο, αδύνατο να το ανεβούμε… Ταυτόχρονα δε, τα ‘πιθανά’ (και πολλές φορές αρνητικά) σενάρια του ‘αύριο’, καθώς απασχολούν ‘σήμερα’ το μυαλό μας, εκτός από το να μας απομυζούν τις δυνάμεις, κλπ… ανοίγουν διάπλατα τις πόρτες της αρνητικότητας στη ζωή μας, κι έτσι, είναι πολύ πιθανό, όχι μόνο ‘αύριο’, αλλά και ‘σήμερα’ να είμαστε υποχρεωμένοι να αντιμετωπίσουμε ακόμα περισσότερες δυσκολίες ή να βρεθούμε αντιμέτωποι με ακόμα μεγαλύτερο αρνητισμό.

Είναι απαραίτητο να συνειδητοποιήσουμε, ότι δεν πρέπει, απλά, να κάνουμε θετικές σκέψεις, πρέπει να καταστούμε εμείς οι ίδιοι θετικοί. Τούτο απαιτεί καθημερινές προσπάθειες κατανόησης των πραγμάτων, προκειμένου η… ‘μεταμόρφωσή μας’ να αποβεί φυσιολογική συνέπεια της διευρυνόμενης συνειδητότητάς μας. Δεν είναι κάτι το εύκολο, αλλά είναι κάτι, σίγουρα, το εφικτό… αν το θελήσουμε, αν εργαστούμε γι’ αυτό. Μπορούμε.